

Reacties & meningen

Denken aan eeuwig leven

Eeuwig leven, wat stellen wij ons daarbij voor? Een moeilijke vraag, omdat we dan geconfronteerd worden met de eindigheid van ons leven. Maar ook omdat we ons er weinig bij kunnen voorstellen. Toch laat die vraag ons niet los. Dat is niet vreemd, want God heeft mensen gemaakt om voor Hem te leven. Dat vertelt de Bijbel ons.

Op onze vraag om eens op te schrijven waaraan je denkt bij eeuwig leven, is veel gereageerd, vanuit verschillende invalshoeken. Er waren zelfs zoveel reacties dat een gedeelte op de website (www.bijbelstudiebond.nl) geplaatst moest worden.

De Bijbel

Eeuwigheid nu en in de toekomst

Eeuwigheid en eeuwig, woorden die veel in onze taal gebruikt worden en niet alleen in bijbelse zin. Maar juist vanuit de Bijbel wil ik hierop voortborduren. Kijken we in het Oude Testament, dan zien we dat God tegen Mozes zegt: 'Ik ben die Ik ben.' Met andere woorden zegt God hier dat Hij er altijd geweest is. Eeuwig, dus nooit eindigend. Met die naam wil Hij ook aangesproken worden. Heel typerend is dat bij de joden, maar ook bij de remonstranten de aanhef 'de Eeuwige' wordt gebruikt. Als we verder zien in de Bijbel, dan lezen we in o.a. Jesaja 40:8 en 28, dat gesproken wordt over Gods Woord dat eeuwig standhoudt. En dat God een eeuwig God is, Schepper van hemel en aarde, die ook alles ziet en weet wat wij mensen nodig hebben. Ook Prediker moest erkennen dat God de Eeuwige is (Pred.3:14). Uitgaand van het bovenstaande, mogen we zeggen dat de eeuwigheid nu al tastbaar is.

God is er voor ons, Hij weet ook wat wij nodig hebben. We mogen naar Hem gaan in vreugde en verdriet. Als we tot Hem gaan, wijst Hij ons ook nooit af, Hij is altijd te bereiken. Sterker nog, Hij noemt ons zijn kinderen. En juist aan zijn kinderen heeft Hij de belofte gegeven van eeuwig leven. Maar wij als kinderen kunnen hiervan de reikwijdte nog niet overzien. Juist in ons denken zijn we eigenlijk te menselijk. God daarentegen is veel en veel groter.

Niet voor niets heeft Gods Zoon voor ons aan het kruis geleden, om alles zo voor ons te volbrengen. Maar ook dat was al tevoren bepaald in de eeuwigheid.

In Johannes 14:2 wordt gesproken over het Vaderhuis met de vele woningen, waar voor de gelovigen een plaats bereid zal worden. Hiermee hebben we dus zicht op de eeuwigheid.

Is de vraag: leven wij reeds nu met de eeuwigheid, dan is het antwoord : 'Ja.' Hebben wij ook zicht op die eeuwigheid, dan is ook hierop het antwoord: 'Ja.' Vanuit deze rijkdom mogen we iedere dag leven.

Ik wil besluiten met de regels van een bekend kinderlied: Het Woord van onze God, het Woord van onze God houdt eeuwig stand!

A.B.-de B.

Een lied

Waar denk je aan bij eeuwig leven?

Het verbaast mij telkens weer wanneer ik de vraag hoor: 'Zie ik daar mijn echtgenoot, mijn kind, mijn moeder enzovoort dan weer?' Mijn vader is overleden toen ik 2 jaar was, en ik heb fijne

verhalen over hem gehoord. Als kind zonder vader dacht ik dan: maar ik heb er twee in de hemel. Ik heb me er, voorzover ik mij herinner, nooit druk over gemaakt of ik mijn aardse vader later in de hemel zou zien. Waar ik ik altijd wel nieuwsgierig naar ben geweest: hoe zal het zijn om de hemelse Vader te zien in al zijn schoonheid. Wat een ontdekking zal dat zijn! Hij, het middelpunt van alles en ons allen, alles op Hem gericht, en dat is ook onze heerlijkheid. Daarom vind ik onder andere Lied 95 (naar Ef. 3:14-21) uit het Liedboek een fijn lied om te zingen, bijvoorbeeld: *Dan zullen wij met alle heiligen saam... Gods heil doormeten mogen. Dan kennen wij de liefde uit de hoge...*

L.B.-v.d.W.

De belijdenis

Eeuwig leven

In zondag 21 van de Heidelbergse Catechismus staat dat 'ik nu al het begin van de eeuwige vreugde in mijn hart voel'. Er wordt verwezen naar Johannes 17: : 'Het eeuwige leven, dat is dat zij u kennen, de enige ware God en hem, die u gezonden hebt, Jezus Christus.'

Het begin van de eeuwige vreugde? Voel ik dat altijd? Helaas, nee. Gelukkig dat we mogen weten dat ook God daar begrip voor heeft. Kijk maar naar de psalmen. Daarin wordt geklaagd en gehuild. Maar als ik denk aan alle beloften van God, aan de zekerheid dat onze zonden door de kruisdood van Christus vergeven zijn, dan begint er wat te gloeien in mijn hart. Geweldig, wat een troost in dit door de satan geteisterde leven. Wat een troost dat ik altijd op God kan vertrouwen en met die wetenschap in deze wereld mag leven. Als bij het ouder worden het sterven dichterbij komt, dan mag ik het met de herinnering aan Gods beloften vertrouwend tegemoet zien. Nee, dan ben ik niet altijd vrij van twijfel, maar wordt het tijd dat de satan weggebeden wordt. Richt ik me daarbij op Christus en denk ik me in dat ik Hem mag ontmoeten, dan kan mijn hart die vreugde bijna niet aan. In zijn nabijheid en heerlijkheid mogen verkeren, dat is onvoorstelbaar. Ik mag ook zeker weten dat Christus echt geleefd heeft en gestorven is. Dat staat in de geschiedenisboeken van Israël en ook in de Bijbel.

Dat zouden we door moeten geven aan kinderen, kleinkinderen en anderen. Maar dat lukt niet altijd. Ook hieruit blijkt weer dat we Christus altijd nodig hebben. In de eeuwigheid ben ik die strijd voorbij. Christus eeuwig dank en ere.

W.W.-N.